

שחקנים

שחקן יתר מכוכב

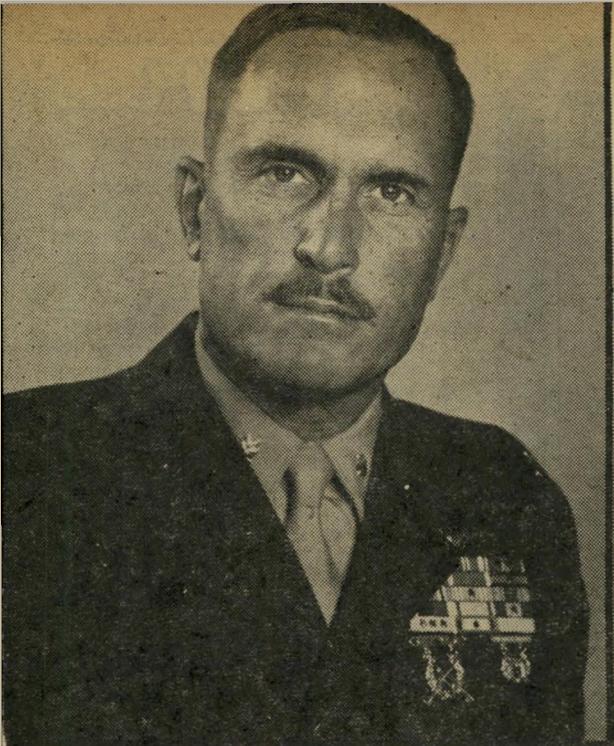
רוברט דובאל הוא אחד הכוכבים המזוהים ביותר שיש היום להוליווד. קשה אפילו לקרוא לו כוכב, כי הרי את תפקידו הראשי הראשון בסרט קיבל רק לאחרונה, בסאטוני הגדול, סרט שיוצג בקרוב בישראל, תחת השם טיים שב הבית. זהו, מזה 17 שנים הוא דוחה הצעות קטנות ואפשרויות להפוך אליל-המונים ורמולטי-מיליונר, ומתעקש תמיד לבחור לעצמו על הדרך הקשה.

בגיל 49 נחשב היום דובאל ל"שחקן של שחקנים", כלומר: אחד שהקהל לא זכה עדיין להכיר את כל מעלותיו, אבל שזוכה להערכה מלאה והשלמה של חבריו למקצוע. "הוא אחד השחקנים הטובים ביותר באמריקה", אומר עליו הבמאי פראנסיס פורד קופולה, שניצל את דובאל במשטת סרטיו האחרונים. "יש רק שני שחקנים באמריקה — בראנדו דובאל, אומר במאי התיאטרון סאפורד מיינר, שגילה לראשונה את דובאל לפני יותר מ-25 שנה.

נבל אנושי. מאז שהופיע לראשונה על מסך הכסף, במות הזמיר, בדמות ברנש מפגר בשיכלו המציל את ילדיו של גרגורי פק, נדמה כאילו דובאל מתעקש לבחור לעצמו אותו סוג של תפקידים המפריע לשהקן להיות כוכב; תפקידים שקשה מאד לקהל להזדהות עימם.

במשך שנים הוא נחשב למומחה מאין כמותו לגילום נבלים פסיכופאטיים בקולנוע. הוא היה כזה במינסטר רב של סרטים, מאומץ אמיתי, שבו ניסה להרוג את ג'ון ויין ועד בולט, שם סיכן את חייו של סטיב מקווין, הדבר לא הפריע לו כלל, מפני שמצא שלל רב של דמויות מגוונות יותר על בימות ברודוויי, שם הופיע בקביעות במחזות כמו מראה מעל הגשר או קאמינו ריאל.

עם השנים הסתבר גם למעסיקיו מן החוף המערבי, שיש לו מה לתרום, מלבד עוויות מאיימות, נבליו החלו לקבל ממדים אנושיים יותר ולא פעם נראו מעניינים יותר מן הגיבורים שלצידם עמדו. הצדקן המחוסד במאש, שנתפס עם הי

רוברט דובאל, כ"טיים שב הבית"

רוברט דובאל, כ"אנשי הגשם"

"יש רק שני שחקנים באמריקה — מרלון בראנדו ורוברט דובאל"

דובאל (בזרמיצ'ים), מייקל אוקיפי (בני) וג'וני אן הרוך (האשה) כ"טיים שב הבית"

המישפחה כולה מנסה להכניע את סאטוני הגדול

"איני זוכר מתי לא רציתי להיות שחקן", אומר דובאל על עצמו. כבנו של תת-אדמירל, שהיה מאוכזב מאד כאשר יוצא הלציו בחר שלא להתגייס לצי, נרצח אה שדובאל זוכה סוף-סוף לקאריירה הצבאית שהתמין בחיים. הוא גונב את הרצגה מרוב השחקנים האחרים בסרטו החדש של פראנסיס פורד קופולה, אפוא קליפסה עכשיו, כשהוא מגלם מפקד יחידת מסוקים, המפציץ כפר ויאט-נאמי לצילי רכיבת הואלקריות של ואגנר, ושולח את חייליו לגלוש על גלי הים, בשיאה של הפצצת אויב. הוא לובש שוב מדים, על פני המסך הקטן, כדי לגלם את דמותו של דווייט אייזנהאואר, מי שהיה מפקד כוחות הברית בפלישה לאירופה ואחר כך נשיא ארצות-הברית. העובדה שבשני הימיקרים מצליח דובאל למצוא בדמויות אלה את העוצמה הענייך, מבלי להסתיר את הטרורף שבראשון ואת המרובעות היר משועות שבשני, אלה הן הזכות נוספות לכישורו הבלתי רגיל.

באגרופים שלופים. אבל נראה שאם יש תפקיד שנתפר במיוחד על פי מידור תיו, הרי זה תפקידו בטיים שב הבית, סרטו של הבמאי לואיס ג'ון קארלינו —

רוברט דובאל כבוד מיצ'ים הטיים הקרבי (המכונה סאטוני הגדול) אחד השחקנים הטובים ביותר באמריקה

האב ובנו כ"טיים שב הבית" קרב בין עוצמה ורגש

מכנסים למטה, בזרועותיה של "שפתיים לזהות", הקורבן-כביכול, שהוא הרוצח בהשיחה, היועץ הקר והמחושב בסנדק (שני החלקים), או המנהל הקשוח שמנקה את השטח ומפטר ללא רחמים ברשת שיר דור — כל אלה טיפוסים קשוחים להחריב ריד, אולם דובאל החדיר לקשיחות זו כה הרבה אמונה במעשה, כה הרבה נחישות ועקשנות, עד שקשה היה שלא להעריך את האיש, ואולי אפילו להעריך אותו, למרות ניבזותו.